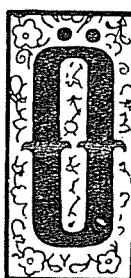

Tasavvuf

HAL

Mahir İZ

İst. Yük. İslâm Enst.
Emekli öğret. Üyesi.

ilmî bir zarurettir.

Bir Arap şairi:

«Kaybettiğin zaman geçti gitti, istikbal ise kapalıdır
senin için ancak içinde bulunduğu zaman vardır.»

Sair-i içtimâimiz, edib-i kâmilimiz merhum Mehmet
Akif Bey ustamız bu beyti şöyle tercüme etmiştir:

Geçen geçmiştir artık, ân-i müstakbelse mübhemedir,
Hayatından nasîbin bir su geçmek isteyen demdir.»

Merhumun çok sevdigi arkadaşlarından her üç lisannın
edebiyatına hakkıyla vâkif ikisinde rahatça şiir söylemiş
merhum Hâfız Yusuf Cemil Ararat'ın meşhur bir misra
tazmin sûretiyle bu beyti şöyle tercüme etmiştir:

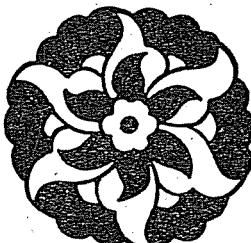
«Geçti mazî, çekme istikbale gam
Gün bugün, saat bu saat, dem bu dem.»

Tasavvuf erbâbı ise kendi zâviyeleri bakımından So-
fiyye istilahını manen ve zevkan duyulan hal manâsını
şöyledi ifade ederler:

«Mazî ile müstakbele sarf eyleme ömrü
Hal ehli için hiç biri maksud değildir.»

Kalenderlere gelince, onlar esasen hiç bir zaman kıymet ver-
medikleri için:

«Mesud o adamdır ki olandan bitenden, cihanın ahvalinden ha-
berdar değildir.» Tabii bunda da dervişlik şemmesi vardır. Hakiki

sahibi olan Allah dilediği vakit, dilediğini yapar. Senin elinden tâsarruf gelmez. Onun için hadiselere üzülmek boşanadır. Tabii bu telâkki biraz Cebriyeye kaçar:

Oldu olacak olmuyacak olmadı asla
Alemde niçin boş yere say-u hezer ettim.

sözü, bu fikrin başka türlü bir ifadesidir.

Tasavvuf erbabi hal'e kıymet verdiği gibi zamanı da her an
bir tecelliinin zuhura gelmiş olması bakımından değerlendirir.

Dem bu demdir, bu demin kadrini bil âgâh ol
Bin demin kıymet ü mahiyeti bir demde yatır.»

Burada yaşanan âna kıymet verilmesi fikri mündemiştir. Kibar-i Sofiyyeden Kuşadalı İbrahim Efendi; «Geç geçenden, geçti faktır geçenden» cümlesi ile halin ehemmiyetine işaret buyurmuştur.

Biz şimdi hal'i cemiyet hayatı ve umumi hayatı bakımından tâhlîl etmek istiyoruz. Hal o kadar mühim zir zamandır ki Cenâb-ı Hak istikbalin o sâyede garanti alına alımbileceğini beyan buyurmuştur. Bütün ilâhî kanunların temeli hal'e dayanır. Maddî bir görüş de bunun aksine değildir. Bütün dünya, bütün medeniyet cihâni hal'in hüsn-ü istîmalini istikbalin kemâli için şart bilmistir. Dikkat edecek olursak çok çalışkan milletler üstünde vasıflarla temayüz ederler, ve keşifler bu sâyede meydana gelir. Çok çalışmak halden azamî istifade etmek demektir. Ferdin hayatına da bir göz atarsak berberde tıraş olurken, kunduracuya ayakkabısını boyatırken sar-sılmayan her vasıtada yol alırken kitap, dergi okuyanlar, hal'in ya vaktin kıymetini takdir etmiş olanlardır. Bir milletin ekseriyeti, iş zamanı, kahvehaneleri, sinemaları, gezinti ve eğlence yerlerini boş bırakırlarsa milletçe istikballerini düşünüyorum demektir.

Hatemül-Enbiya Efendimizin «iki günü müsâvi olan ziyandır.» buyurması ne büyük hikmettir. Bize hal'in ve vaktin kıymetini ilk bildiren va'zdır. İki günün müsâvi olmaması için ikinci günü daha verimli çalışabilmek ve metodlar üzerinde durmak lâzım gelecektir. Aynı mesai saati içinde aynı tempo ile çalışan kazancında bir artım kaydedemez. Vakti değerlendirebilmek için mutlaka çalışma metodunda değişiklik yapabilmek için iş saati dışında bu hulusu düşünmesi lâzımdır. Hadis-i Şerîf'in bize verdiği ders budur. Bu mükemmel vecizenin meâlini garphlar her iş sahasında her yıl bir yeni metodla zamandan istifade etmektedirler. Kağrı arabasıyle jet uçaklarının keşfi arasında gecen zamanı araştıracak olursak normal beşerî tayy-i mekân süratî akillara durgunluk verir. Efendimizin yine bir Hadis-i Şerîfinde «Amellerin efdali en güç olındır.» buyurmuş buradan alacağımız ders, yükselebilme, şeref pâyelerini kazanmak için müşküllere katlanmak, zorlukları yemek, azimle, metanetle, sabırla gayeye ulaşmak için çalışmamızı âmîrdir.

Ukbaya nazaran bir insanın dünya hayatı da sınırlanmak ve geliş bil hal'dır. (İnsanın kazancına bağlı) olduğuna dair bulunan Ayet-i Kerim'de bize hal'in, vaktin ve zamanın kıymetini çok bariz bir şekilde beyan buyurmaktadır.